

Sygn. akt V KK 413/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Katarzyna Wełpa

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie **S. H.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 stycznia 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 18 maja 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej kary łącznej
pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

S. H. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 czerwca 2010 r. za ciąg dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnionych w okresie od września do grudnia 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek

dziennych grzywny w wysokości 20 złotych; przy czym postanowieniem tego Sądu z dnia 6 sierpnia 2013 r., udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty kary pozbawienia wolności ustalając okres próby do dnia 6 sierpnia 2015 r.;

2. Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 listopada 2014 r., za:

- a) ciąg 2 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 7 sierpnia do 18 grudnia 2006 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny w wysokości 40 zł;
  - b) ciąg 7 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnionych w okresie od 30 sierpnia 2006 r. do 29 stycznia 2007 r. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 90 stawek dziennych grzywny w wysokości 40 zł;
  - c) przestępstwo z art. 586 k.s.h. popełnione w okresie od 15 grudnia 2006 r. do 23 lutego 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- po czym jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny połączono wymierzając skazanemu karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i 190 stawek dziennych grzywny w wysokości 40 zł.

Wyrokiem łącznym z dnia 18 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w P. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone skazanemu wyżej wskazanymi wyrokami i wymierzył mu karę łączną określoną następująco: „4 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna wynosi 20 (dwadzieścia) zł”. Ponadto zaliczył skazanemu na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w P. w okresie od dnia 28 czerwca 2012 r. do 6 sierpnia 2013 r., a na poczet kary łącznej grzywny – grzywnę uiszczoną w związku z wymierzeniem skazanemu kary grzywny wyrokiem Sądu Okręgowego w P., w zakresie 2.000 zł, uznając tym samym karę tę za wykonaną w zakresie 2.000 zł, tj. 100 stawek dziennych w wysokości 20 zł.

Powyżej opisany wyrok łączny nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 26 maja 2015 r.

Od tego orzeczenia kasację na niekorzyść skazanego, „w części dotyczącej orzeczenia o karze”, złożył w trybie art. 521 k.p.k. Prokurator Generalny. Zarzucił

„rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., polegające na orzeczeniu kary pozbawienia wolności w sposób uniemożliwiający wykonanie wyroku, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.”. W konkluzji skarżący się wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

W odpowiedzi na kasację obrońca skazanego wniósł o jej oddalenie, ewentualnie o uwzględnienie kasacji na korzyść skazanego, przyjmując karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy w P. w pkt. I wyroku łącznego wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności określoną liczbowo jako 4 lata i 6 miesięcy, jednak po pierwszej cyfrze w nawiasie zamieścił słowo „trzech”.

W tej sytuacji, jak trafnie podnosi skarżący, nie wiadomo, czy Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4, czy 3 lat. Taki sposób określenia czasu trwania tej kary łącznej nie tylko jest sprzeczny z wynikającym z treści art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. wymogiem redagowania orzeczenia w sposób zrozumiały i jednoznaczny, ale także powoduje wewnętrzną sprzeczność wyroku, uniemożliwiającą jego wykonanie i wywołującą zasadnicze wątpliwości co do intencji Sądu wyrażonej w zaskarżonym wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności.

Oznacza to, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., skutkująca koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia.

Zaznaczyć należy, że zaistniała sprzeczność nie jest możliwa do usunięcia w trybie art. 13 § 1 k.k.w. Nie może być również rozpatrywana w kategoriach oczywistej omyłki pisarskiej, możliwej do skorygowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.k., albowiem dotyczy elementu merytorycznej treści wyroku, tj. orzeczenia co do kary (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 3 czerwca 2015 r., III KK 79/15, OSNKW 2015, nr 10, poz. 87; z dnia 18 marca 2010 r., III KK 25/10, OSNwSK 2010, poz. 569; z dnia 21 października 2008 r., IV KK 316/08, LEX nr 469190).

Stwierdzenie wymienionego uchybienia musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego kasacją wyroku w części obejmującej orzeczenie o karze pozbawienia wolności i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. Jest to efekt realizacji obligatoryjnej dyspozycji zawartej w art. 537 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 *in princ.* i pkt 7 tego przepisu Kodeksu postępowania karnego. Wykluczone więc było oddalenie kasacji, albo postąpienie alternatywnie proponowane w odpowiedzi obrońcy skazanego na kasację, które miałyby polegać na zmianie zaskarżonego wyroku, co nie jest możliwe w świetle dopuszczalnych rozstrzygnięć po rozpoznaniu kasacji (zob. art. 537 k.p.k.).

Dlatego rozstrzygnięto jak w części dyspozytywnej wyroku.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd *meriti* wyda sprawiedliwe rozstrzygnięcie.

kc